Отново сред приятели...

Интервю с диригента на Латвийския камерен оркестър Товий Лифшиц

Участието на съветски музикални изпълнители във фестивала „Мартенски музикални дни" е желано и очаквано всяка година. На тазгодишните празници на музиката русенската общественост отново се среща с Латвийския камерен оркестър под ръководството на Товий Лифшиц.

— Латвийският камерен оркестър за втори път участвува в международния фестивал „Мартенски музикални дни"...

— Да, през 1974 година беше първото ни участие във фестивала. След това още два пъти сме идвали в България, концертирахме из страната. И сега сме тук за четвърти път. Както виждате, с вашата публика сме стари познайници.

— И какви са впечатленията Ви от нея?

— Чудесни. Българската публика е много музикална, тя долавя и най-тънките нюанси в изпълненията. Особено силно впечатление ни направи как русенци възприеха нашия концерт на фестивала през 1974 година. Тогава бяхме подготвили програма от произведения само на български композитори — Кр. Кюркчийски, Ал. Райчев, А. Текелиев, В. Казандджиев, Л. Николов. И за нас беше много важно как публиката ще приеме нашата интерпретация на творби, които са й добре познати, които носят в себе си дълбоко национален подтекст. Този концерт беше до някъде и проверка на нашето усещане и тълкуване на съвременната българска музика...

— Сега програмата ви се различава от предишната...

— Да, този път ние свирим Моцарт, Менделсон, Перголези. Вълшебството на старите майстори ни привлича силно. Независимо от това, че последните ни са отправени най-вече към съвременната музика. Тук за първи път ще изпълним Симфонията за камерен оркестър на Ромуалд Калсон, Симфония № 5 на Дживанц Михайлов и Кантабиле на Петерис Васке. Вълнуваме се: как ще посрещне взискателната русенска публика съвременната латишка музика? Много ни се иска да я приеме добре — това ще означава, че сме успели с изпълнението си да я доближим до вашето музикално светоусещане. И, разбира се, изпълня-

(Следва на стр. 2)

ДНЕВНИК НА ФЕСТИВАЛА

ОТНОВО СРЕД ПРИЯТЕЛИ...

(Продължение от стр. 1)

ваме Концерт за камерен оркестър на нашия отдавна щен приятел Лазар Николов, с когото ни свързват дългогодишна дружба и творческо сътрудничество.

— Може ли да се направи паралел между съвременната латишка и съвременната българска музика?

— О, не се наемам с подобно съпоставяне. Едно, че твърде малко познавам вашите композитори — преди всичко тези, чиито творби сме изпълнявали. И друго: нужно ли е да се говори за това — музиката е една. Ако е истинска, има ли значение кой я е съчинил — българин, латиш, французин или японец...

— Какви са вашите творчески планове?

— В последно време сме се насочили предимно към изпълнение на латишки и други съветски композитори. На четвърти април започва Пленум на латишките композитори, там ще се представим с нашите изпълнения на Калсон и Баскс. Затова, както казах, представяне то ни тук е своеобразна проверка. От „премиерата" тук зависи нагласата на оркестъра, с която ще се представи в родината си.

През лятото ще участвуваме в традиционните латишки музикални празници „Рижко лято". След това ще заминем за Югославия, ще свирим на фестивала в Дубровник. Предстои ни и пътуване до Индия... Програмата ни е много напрегната, наситена с контрастни пътувания и срещи.

Накрая Товий Лифшиц сподели:

— Знаете ли, много сме радостни, че сме отново тук, сред приятели. Във вашата чудесна страна винаги сме знаели, че ни разбират. С вас, с вашия старинен град Рижани, сме свързани не само с музиката...

И след малко:

— И все пак, именно нас, нашия оркестър, с русенци ни свързва музиката...

Интервюто взе
И. ПИГУЛЕВА